

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19232

гр. София, 05.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
закрито заседание на 05.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **11828** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 144 от АПК във връзка с чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Образувано е по молба от И. В. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място] представлявано от адвокат И. Г., с искане за изменение на решение № 11375/02.04.2025 г. по адм. дело 11828/ 2023г., в частта му за разноските.

В молбата е посочено, че съставът на АССГ е уважил възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника и е присъдил разноски в размер на 500 лв., вместо поисканите -900 лв., съобразно представен договор за правна защита и съдействие. Счита, че адвокатският хонорар не надхвърля многократно установения минимум по Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, както и че са налице доказателства за сторените разноски, поради което следва да се уважи в пълния размер от 900 лв.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С решение № 11375/02.04.2025 г. по адм.д. № 11828/2023 г. на АССГ, 3 с-в съдът е прогласил за нищожна по жалба на И. Г. ЗПАМ от 03.11.2023 г. издадена от полицейски инспектор в сектор пътна полиция при СДВР, с която на И. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Съдът е осъдил СДВР да заплати на И. В. Г. сумата от 500 лв. разноски по делото, като е приел за основателно възражението за прекомерност на адвокатското възражение направено от ответника.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Молбата е подадена в

срока по чл. 248 ал.1 ГПК, поради което е допустима за разглеждане. В конкретният случай с решение № 11375/02.04.2025 г. по адм.д. № 11828/2023 г. на АССГ, 3 с-в съдът е прогласил за нищожна по жалба на И. Г. ЗПАМ от 03.11.2023 г. издадена от полицейски инспектор в сектор пътна полиция при СДВР, с която на И. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца и е осъдил СДВР да заплати на И. В. Г. сумата от 500 лв. разноски по делото. Съдът счита, че адвокатското възнаграждение е съобразено с фактическата и правна сложност на делото. Посочените обстоятелства са такива, които подлежат на конкретна преценка по всяко дело. Тя се прави с оглед конкретния предмет на делото и извършените процесуални действия. Още при постановяване на решението си, съдът е изложил аргументи, че реално заплатеният размер за адвокатски хонорар от 900 лв. следва да бъде намален, като е приел възражението за прекомерност своевременно направено от ответника, както и взе предвид извършените действия от процесуалния представител и обема на указаната правна защита. Във връзка с изложеното, съдът намира, че молбата за присъждане на разноски в размер на 900 лв. за осъществена защита от адвокат пред АССГ е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Мотивите изложени по-горе, водят до неоснователност на искането на жалбоподателя.

С тези мотиви, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Оставя без уважение искането на И. В. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], за изменение на Решение № 11375/02.04.2025 г. по адм. дело 11828/2023г., в частта му за разноските.

Определението е окончателно

Съдия: